

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 1903/05
17.11.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Borivoja Bunjevačkog i Zoje Popović, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Goranom Josifovim, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, izjavljenoj protiv osporenog rešenja tuženog Ministarstva rada, zapošljavanja i socijalne politike Republike Srbije br. 553-03-00391/2004-10 od 23.12.2004. godine, u predmetu dodatka za negu i pomoć drugog lica, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 17.11.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem tuženog odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Centra za socijalni rad u Malom Zvorniku br. 553-250/1/2004-01 od 01.06.2004. godine, a kojim je odbijen njegov zahtev za priznavanje prava na dodatak za pomoć i negu drugog lica njegovoj poslovno nesposobnoj ćerki, BB, čiji je on staralac.

Tužilac blagovremeno podnetom tužbom pobija zakonitost osporenog rešenja tuženog organa i u tom smislu navodi da je Centar za socijalni rad u Malom Zvorniku, kao prvostepeni organ učinio bitne povrede odredaba Zakona o opštem upravnom postupku, jer je njegova kćer BB težak bolesnik i u takvom stanju da je pomoć i nega drugog lica neophodna, tim pre, što je ona već primala takvu pomoć od istog Centra. Dalje ističe da on ima 72 godine i da je pomoć ćerki veoma teško pružati bez priznatog prava na naknadu. Sa ovih i s tim u vezi ostalih navoda bliže označenih u tužbi, predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi, kao nezakonito.

Tuženi organ je u odgovoru na tužbu, ostajući pri razlozima iz osporenog rešenja, predložio da sud tužbu odbije.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku u smislu člana 38. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" br. 46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja u granicama zahteva iz tužbe u skladu sa članom 39. stav 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je ocenom navoda tužbe, odgovora na istu i spisa predmeta ove upravne stvari, našao da je tužba neosnovana.

Iz spisa predmeta ove upravne stvari proizlazi da je Centar za socijalni rad u Malom Zvorniku, odlučujući o zahtevu tužioca za priznavanje prava na dodatak za pomoć i negu drugog lica za kćer BB, pribavio Nalaz, ocenu i mišljenje prvostepenog organa veštačenja Republičkog fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje zaposlenih, Direkcija u Beogradu, br. 133 od 21.04.2004. godine, kojim je utvrđeno da kod iste ne postoji potreba za pomoći i negom drugog lica, pa je ožalbenim rešenjem odbio zahtev. Sa ovim nalazom se, u postupku po žalbi, saglasio i drugostepeni organ veštačenja svojim Nalazom, ocenom i mišljenjem br. 499/501 od 03.11.2004. godine, pa je stoga tuženi organ osporenim rešenjem ocenio da je pravilno postupio prvostepeni organ kada je utvrdio da nisu ispunjeni uslovi da se zahtevu tužilje udovolji, sa kog razloga je žalbu odbio, kao neosnovanu.

Ispitujući zakonitost osporenog rešenja, Vrhovni sud Srbije je našao da je bez povrede pravila postupka i kod potpuno utvrđenog činjeničnog stanja pravilno postupio tuženi organ kada je odbio žalbu tužioca. Ovo stoga, što je odredbom člana 23. Zakona o socijalnoj zaštiti i obezbeđivanju socijalne sigurnosti građana ("Sl. glasnik RS" br. 36/91...21/01), propisano da pravo na dodatak za negu i pomoć drugog lica ima lice kome je zbog prirode i težine stanja, povrede ili bolesti neophodna nega i pomoć za obavljanje radnji radi zadovoljavanja osnovnih životnih potreba, pod uslovom da ovo pravo ne može da ostvari po drugom pravnom osnovu i da ne koristi pravo na smeštaj u ustanovi socijalne zaštite, s tim što se potreba za pomoći i negom utvrđuje na osnovu propisa o penzijskom i invalidskom osiguranju. Odredbom člana 244. stav 2. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju ("Službeni glasnik RS" br. 34/03) propisano je da se pravo na novčanu naknadu za pomoć i negu drugog lica do donošenja odgovarajućeg propisa ostvaruje pod uslovima utvrđenim propisima koji su važili do dana početka primene ovog Zakona, a u vreme primene istog važio je Zakon o penzijskom i invalidskom osiguranju ("Službeni glasnik RS" br. 52/96...29/01) čijom odredbom člana 37. je propisano da potreba za pomoći i negom drugog lica postoji kad lice iz člana 36. ovog Zakona u toku trajanja osiguranja postane nepokretno, kao i zbog težine i prirode trajnih bolesti i bolesnog stanja nije sposobno da se samostalno kreće ni u okviru stana, uz upotrebu odgovarajućih pomagala, niti samo da se hrani, svlači, oblači i da održava osnovnu ličnu higijenu, kao i slepo lice koje je izgubilo osećaj svetlosti sa tačnom projekcijom i lice koje postiže vid sa korekcijom do 0,05.

Kod utvrđenog činjeničnog stanja od strane nadležnih organa veštačenja da BB, koja je samostalno pokretna u kućnim uslovima, nije slepo lice, nema znakova kardiopulmonalne dekompenzacije, dok u psihičkom pogledu ne postoji znaci teške demencije, to se ista ne može smatrati besposobnim licem u smislu citiranih odredbi zakona

postoje drugi teški razlozi, te se ista ne može smatrati besposlobnim neim u smislu stavakim odredbi zakona.

Cenjeni su i pomenuti navodi tužbe da je BB težak bolesnik pa sud nalazi da su isti bez uticaja na drugačije rešenje ove upravne stvari. Ovo stoga, što je odredbom člana 93. stav 1. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju propisano da kada je za rešavanje o pravu iz penzijskog i invalidskog osiguranja potrebno utvrđivanje i postojanje, između ostalog i nesposobnosti za samostalan život i rad, fond te činjenice utvrđuje na osnovu nalaza i mišljenja organa veštačenja, što je u konkretnom slučaju to i učinjeno.

Sa iznetih razloga, nalazeći da su neosnovani navodi tužbe da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je na osnovu čl. 41. st. 2. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ" br. 46/96), rešio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 17.11.2005.godine U. 1903/05

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Goran Josifov, s.r. Mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost otpravka

sđ